

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności postępowania w sprawie naboru EXT/22/08/AD 6/DTD-Business Analyst;
- tytułem ewentualnym – stwierdzenie nieważności decyzji komisji rekrutacyjnej postępowania w sprawie naboru EXT/22/08/AD 6/DTD – Business Analyst z dnia 30 czerwca 2022 r. o niewybraniu kandydatury skarżącego, w jej wersji ostatecznej wynikającej z oddalenia przez EUIPO w dniu 16 stycznia 2023 r. zażalenia złożonego przez skarżącego w dniu 28 września 2022 r. na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników;
- zasądzenie od EUIPO, wedle uznania Sądu, słusznego zadośćuczynienia na rzecz skarżącego za krzywdę i inne niematerialne szkody poniesione przez niego w wyniku decyzji komisji rekrutacyjnej postępowania w sprawie naboru EXT/22/08/AD 6/DTD – Business Analyst zaskarżonej w ramach pierwszego żądania;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niedochowania przez EUIPO spoczywającego na nim obowiązku zachowania zgodności z art. 4 ust. 1 lit. a), d) i f), art. 4 ust. 2, art. 17 ust. 3 i art. 33 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽¹⁾, art. 5 ust. lit. a), d), f), art. 5 ust. 2, art. 15 ust. 3 i art. 32 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽²⁾ i ogłoszenia o wolnym stanowisku.
 - Na poparcie tego zarzutu skarżący powołuje się w szczególności na to, że EUIPO, lub odpowiednio komisja rekrutacyjna, nie ocenili prawidłowo jego zdadności do zajęcia stanowiska, ponieważ nie wykorzystali ostatnich wersji przekazanych przez niego dokumentów.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistych błędów w ocenie popełnionych przez komisję rekrutacyjną z tego względu, że nie przyznała najwyższych dostępnych ocen za jego odpowiedzi udzielone na pytania 1–5 w ramach oceny zdolności („Talent Screener”).
 - Na poparcie tego zarzutu skarżący przedstawia i wyjaśnia kompetencje i doświadczenia, jakim dał wyraz w ramach odpowiedzi na te pytania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. 2018 L 295, s. 39).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 116, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2023 r. – LW / Komisja

(Sprawa T-232/23)

(2023/C 261/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: LW (przedstawiciele: S. Birenbaum-De Guchteneere i M. Tournay, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny za rok 2020;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji oceniającego w postępowaniu odwoławczym z dnia 13 lipca 2022 r. utrzymującej w mocy sprawozdanie z oceny za rok 2020 i oddalającej odwołanie z dnia 11 marca 2022 r. (zarejestrowane pod nr 507857);
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 24 stycznia 2023 r. oddalającej zażalenie złożone notą z dnia 7 września 2022 r. (zarejestrowane pod nr R/422/22);
- zasądzenie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 43 regulaminu pracowniczego urzędników oraz art. 2 ust. 3 decyzji Komisji C(2013) 8985 z dnia 16 grudnia 2013 r. dotyczącej ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego oraz zasad stosowania art. 44 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego (zwanej dalej „OPW 43”), a także art. 5, 6 i 7 OPW 43, oczywistego błędu w ocenie, nadużycia władzy i naruszenia zasady dobrej administracji.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 296 TFUE, art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 25 regulaminu pracowniczego urzędników, naruszenia obowiązku uzasadnienia, oczywistego błędu i naruszenia zasady dobrej administracji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 21 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 1d ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędników, a także naruszenia obowiązku dbałości względem urzędników.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2023 r. – Acampora i in./Komisja

(Sprawa T-261/23)

(2023/C 261/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Roberto Acampora (Neapol, Włochy) i 172 inne osoby (przedstawiciele: E. Iorio, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wyraźnej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 stycznia 2023 r. [EMPL.C.1/BPM/kt (2023) 633265] oddalającej wniosek o udzielenie dostępu GestDem nr 2023/0263 do uzupełniającego wezwania do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r., wystosowanego przez Komisję Europejską do Republiki Włoskiej oraz do odpowiedzi udzielonej przez to państwo w toku postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego 2016/4081, dotyczącego zgodności z prawem Unii Europejskiej przepisów prawa krajowego, które regulują służbę pełnioną przez sędziów honorowych, jak również do odpowiedzi Włoch;
- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 15 marca 2023 r., którą oddaliła ona wniosek o potwierdzenie wyraźnej decyzji, wyjaśniając, że nie jest w stanie – ze względów administracyjnych – odpowiedzieć na wniosek o potwierdzenie oraz że nie może wskazać, czy i kiedy zostanie sporządzona wyraźna odpowiedź;
- obciążenie Komisji, w przypadku sprzeciwu, kosztami postępowania.